

- 2) W razie udzielenia na poprzednie pytanie odpowiedzi przeczącej, czy zasadę równoważności należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy może uznać, iż dwie sytuacje – sytuacja osoby zatrudnionej w administracji na podstawie umowy o pracę na czas określony i sytuacja członka statutowego personelu tymczasowego do zadań doraźnych – są podobne w przypadkach stwierdzenia nadużycia wynikającego z wykorzystywania kolejnych umów o pracę na czas określony, czy też przy ocenie podobieństwa sąd krajowy winien wziąć pod uwagę czynniki inne niż tożsamość pracodawcy, identyczność lub podobieństwo świadczonych usług czy fakt, że umowa o pracę została zawarta na czas określony, takie jak na przykład szczególny charakter stosunku pracy – czy powstał on na podstawie umowy o pracę czy też ma charakter statutowy – albo uprawnienie organów administracji do samodzielnej organizacji ich funkcjonowania, które uzasadniają odmienne traktowanie obu sytuacji?

⁽¹⁾ Załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. (Dz.U. L 175, s. 43).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 24 kwietnia 2015 r. – T. D. Rease, P. Wullems/College bescherming persoonsgegevens**

(Sprawa C-192/15)

(2015/C 236/35)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: T. D. Rease, P. Wullems

Druga strona postępowania: College bescherming persoonsgegevens

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zlecenie agencji detektywistycznej prowadzącej działalność gospodarczą w UE zastosowania środków do przetwarzania danych osobowych na terytorium państwa członkowskiego przez administratora danych w rozumieniu art. 2 lit. d) dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281) jest objęte pojęciem „wykorzystywania środków” w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. c) tej dyrektywy, jeżeli udzielenie zlecenia następuje poza UE?
- 2) Czy w świetle celu dyrektywy 95/46 pozwala ona, a w szczególności jej art. 28 ust. 3 i 4, na to, by w ramach egzekwowania przewidzianej w tej dyrektywie ochrony osoby indywidualnej przez organy nadzorcze organy krajowe ustanowiły priorytety, które prowadzą do tego, że brak jest tego egzekwowania, w wypadku gdy naruszenie wspomnianej dyrektywy podnoszone jest jedynie przez osobę indywidualną lub małą grupę osób?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia
de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Hiszpania) w dniu 29 kwietnia 2015 r. – Juan Carlos
Castrejana López/Ayuntamiento de Vitoria**

(Sprawa C-197/15)

(2015/C 236/36)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Juan Carlos Castrejana López

Strona pozwana: Ayuntamiento de Vitoria

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy klauzulę 5 pkt 1 porozumienia ramowego UNICE, CEEP i ETUC w sprawie pracy na czas określony⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych, które w przypadku nadużyć wynikających z wykorzystywania kolejnych umów na czas określony nie gwarantują w sposób generalny członkom personelu tymczasowego – inaczej niż ma to miejsce w identycznym wypadku w przypadku osób zatrudnionych w administracji na podstawie umowy o pracę – prawa do utrzymania stosunku zatrudnienia na podstawie krótkotrwałej umowy o pracę na czas nieokreślony, czyli prawa do zajmowania dotychczasowego stanowiska do czasu jego obsadzenia w sposób regulaminowy lub jego likwidacji zgodnie z przewidzianą ustawowo procedurą?
- 2) W razie udzielenia na poprzednie pytanie odpowiedzi przeczącej, czy zasadę równoważności należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy może uznać, iż w przypadkach stwierdzenia nadużycia wynikającego z wykorzystywania kolejnych umów o pracę na czas określony dwie sytuacje – sytuacja osoby zatrudnionej w administracji na podstawie umowy o pracę na czas określony i sytuacja członka personelu tymczasowego – są podobne, czy też przy ocenie podobieństwa sąd krajowy winien wziąć pod uwagę czynniki inne niż tożsamość pracodawcy, identyczność lub podobieństwo świadczonych usług czy fakt, że umowa o pracę została zawarta na czas określony, takie jak na przykład szczególnie charakter stosunku zatrudnienia – czy powstał on na podstawie umowy o pracę czy też powołania – albo uprawnienie organów administracji do samodzielnej organizacji ich funkcjonowania, które uzasadniają odmienne traktowanie obu tych sytuacji?
- 3) Na wypadek udzielenia na dwa powyższe pytania odpowiedzi przeczącej, czy zasadę skuteczności należy interpretować w ten sposób, że stosowna sankcja winna zostać rozważona i nałożona w tym samym postępowaniu, w którym stwierdza się nadużycie wynikające z wykorzystywania kolejnych umów o pracę na czas określony, w ramach właściwego postępowania incydentalnego, w którym strony mogą formułować wnioski, przedstawiać uwagi i przeprowadzać dowody, które uznają za celowe, czy też przeciwnie, dopuszczalne jest, aby poszkodowanego skierować w tym celu na drogę nowego postępowania administracyjnego i – w razie potrzeby – sądowego?

⁽¹⁾ Załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. (Dz.U. L 175, s. 43).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 5 maja 2015 r. – Stock '94 Szolgálató Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

(Sprawa C-208/15)

(2015/C 236/37)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stock '94 Szolgálató Zrt.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)